

Projekt Šance se snaží 27 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Vážená paní, vážený pane, pracovní terapie v Domě Šance je plná klientů, kteří se snaží změnit svůj život. Nemají to snadné, protože je přitahuje gravitace jejich minulosti a předchozích špatných rozhodnutí. Vidíme na nich při našem působení někdy malé a jindy větší změny, posuny i malé krůčky kupředu. Do tohoto aktuálního dopisu se nám už nevešla Pavla, ta do dílny nastoupila na začátku května, a Jarda, který přišel na konci měsíce. Musíme Vám napsat i o Markovi, jak k nám chodil, a pak měl zase pocit, že už naši pomoc nepotřebuje, a už to vypadalo beznadějně, ale dnes si svůj sen začíná plnit – pracuje a bydlí. Ještě sice navštěvuje pracovní terapii v Domě Šance, ale jeho osamostatnění není daleko. Vedle odměn z pracovní terapie a našich dalších možností podpory na jeho cestě mu pomáháme i s jídlem, aby ten velký krok zvládl.

1. David naše centra navštěvuje už delší dobu. Bohužel nás jednou navštívil i v době, kdy v Domě Šance nikdo nebyl... Spolu s kamarádem tam toho moc ukrást nemohli, ale sebrali ostatním klientům kasičku, kam si doslova po korunkách spořili. Pár let mu to pak nemohli odpustit. David je ten případ kluka/mladého muže, který se vzteká, je totiž postižen velkou bolestí, mohl by vést normální/obyčejný život, kdyby nevyrůstal bez rodiny v ústavní péči a měl základní návyky. Díky své minulosti si těžko ví rady i s naší snahou pomoci mu, ale po pár měsících v pracovní terapii Domu Šance si úspěšně udělal občanku a v květnu se splnil jeho sen. Ze stanu se přestěhoval na ubytovnu.

2. Na tuto fotku z našeho archivu jsme narazili spíš náhodou. Na fotce je Pepa, který nikdy neměl snadný život, tak chápeme jeho těžkosti. Snažíme se ho vést, podporujeme jej, radíme mu, a dokonce hodně z toho pokaždé pochopí! Sám z toho má radost, ale vzápětí znovu a znovu to stejné zapomene a vždy znovu a znovu totéž udivené objevuje – stále dokola už mnoho let. Jeho postižení není vidět na první pohled. V minulém roce se vypracoval na hlavní pracovní poměr, ale nezvládl nadstandardní výplatu a bezpečí, které mu to přineslo. Ne každý člověk umí v pohodě žít. I náhlý hmotný dostatek je pro naše klienty zcela neznámá situace a může znamenat zátěž a ztrátu nové vratké rovnováhy. Stejně tak u Pepy. Po výstupu na výsluní následoval jeho strmý fatální pád zpět na ulici. Vrátil se do pracovní terapie v Domě Šance, ale díky „hodným kamarádům“ ji navštěvoval spíš občasné, tak jsme mu v únoru byli nuceni podporované bydlení ukončit. K překvapení mnohých se ale rychle srovnal. Do pracovní terapie chodí opět pravidelně a těší se, že na konci května si z odměn zaplatí bydlení na ubytovně, aby nemusel spát po noclehárnách. Samozřejmě i nadále máme pochopení, vždyť už od svých předků si Pepa geneticky nese své, a k tomu tíha prostředí, kde vyrůstal, a hlavně lidé, kteří jej nerozvíjeli, ale spíš ubíjeli... Přestože se nám pod rukama někdy dějí i zázraky, tak ne vždy se daří. Ale v tomto případě se Pepa alespoň srovnal na svoje možnosti. A ještě jeden zajímavý rozměr má tato fotografie. Autorem snímku je Martin, další z našich klientů, který se snaží už delší dobu fotografovat.

3. 22. prosince 2021 nastoupil do pracovní terapie Domu Šance Davídek. Říkali jsme mu, že by stačilo, kdyby si udělal rekvalifikaci, a mohl by klidně dělat číšníka v hotelu Hilton. To nečekal. Málem mu vypadly oči z toho, jak rychle se může jeho osud obrátit. Je sotva plnoletý a vše je před ním, je obětí svého rodinného prostředí a zcela naplňuje nám známé osudy našich klientů. Tak uvidíme, zda bude mít sílu skrze Projekt Šance změnit svůj život k lepšímu...

Vážená paní, vážený pane,

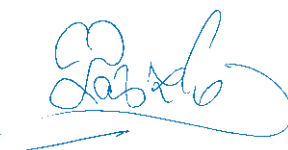
pohled v příloze, který si Vám dovoluujeme zaslat jako malou pozornost, kterou sponzorsky vydala tiskárna Uniprint, vznikl ve spolupráci s klientem Projektu Šance Martinem, kterého focení baví čím dál tím víc a chtěl by se v tomto oboru realizovat. Jeho tvorba bude dokonce součástí vánoční aukce, kterou za přispění mnohých umělců už připravujeme.

Přes globální problémy, které nám zvláště letos hrozí, běží práce Projektu Šance pro klienty hladce. V pondělí a v pátek jsme klientům k dispozici Ve Smečkách 28, kde s podporou městské části Praha 1 běží program PRVNÍ POMOC V NOUZI. Občas vypereme a vysušíme klientům za den až 6 praček. Díky darovaným sušičkám na prádlo odcházejí klienti čistí (umytí ve sprchovém koutě), ale také vypraní a vysušení, a samozřejmě, a to často hlavně... najedení a s pocitem rodiny. V dalších dnech jsme klientům k dispozici v ulici Školská 26, kde funguje nouzový provoz Domu Šance a v něm PREVENCE SOCIÁLNÍHO VYLOUČENÍ – pracovní terapie. Ta je v poslední době na hraně své kapacity, ale díky podpoře dárců vše zatím zvládáme a doufáme, že se nám i letos podaří pomoci dalším mladým lidem, aby nemuseli žít na ulici stejně jako mnozí jiní, kteří s námi spolupracovali, a dnes už mají práci, bydlení, rodinu a nežijí na účet daňových poplatníků.

Vážená paní, vážený pane, práce v Projektu Šance pro české „dítě ulice“ pokračuje, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás, **prosím Vás o pomoc.**

Prosím Vás – pomozte nám.

Děkuji Vám.

László Sümegh,
předseda

 **KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM**
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

1. Zájem o zdravé zoubky je letos vyšší, a proto chodíme za naší paní zubařkou MUDr. Markétou Mudrovou každý měsíc. Samozřejmě to vyvolává příběhy, které byste očekávat mohli: Klienti se bojí, občas se nám před ordinací ztratí anebo rovnou utíkají těsně před trháním zubů z křesla i z ordinace. Vzhledem k tomu, že s námi paní doktorka pomáhá přes 25 let, tak ji hned tak něco nepřekvapí, a když vidí nestandardní dění, dva kroky poodstoupí a téměř jogínsky pozoruje, co se bude dít. Její nová mladá sestřička si myslí, že klienty má smysl přesvědčovat do poslední chvíle, ale asistent Projektu Šance, který klienty doprovází, je nijak nenutí, protože má zkušenost, že to nevede k ničemu dobrému. Časem je bolest zubu většinou sama k zákroku přesvědčí. Sestřička z toho bývá skoro na odvoz do „špitálu“:) Martin na fotce s paní doktorkou je na tom opačně. Zákroků se nebojí a přišel s preventivní obavou. Jak se ukázalo, nebyly to kazy, ale jen pigment, tak měl radost. **2.** V dubnu navštívil Dům Šance kamarád Projektu Šance a dlouholetý podporovatel naší charitativní aukce fotograf Robert Vano (vlevo). Předal Lászlovi do letošní aukce Umělci „dětem ulice“ dvě krásné, typicky „vanovské“ fotky a podepsal pro klienty připravené pohledy. Jako obvykle to bylo milé setkání. **3.** Možná si vzpomenete, že minulý rok byla v naší vánoční aukci replika sochy moai s kloboukem pukao od světznámého Ing. Pavla Pavla (vpravo). Vydraženou sochu jsme v květnu instalovali na zahradě vydražitele, který s panem Pavlem na instalaci dohlížel.